

[Lars Emil Johansen.]

vokset med knap 57 pct., og hvad værre er, udgør ungdomsarbejdsløsheden i Grønland 48,1 pct. af den samlede registrerede ledighed. Eller sagt på en anden måde: knap halvdelen af de registrerede arbejdsløse i Grønland befinder sig i aldersgruppen 14-24 år. Når regeringen tager initiativer til bekæmpelse af arbejdsløsheden her i Danmark, herunder også ungdomsarbejdsløsheden, må jeg derfor på det kraftigste henstille, at disse initiativer også i bevillingsmæssig henseende kommer til at omfatte Grønland.

Der er sket fremskridt i henseende til forbedring af erhvervsuddannelsesmulighederne i Grønland, men når den af ministeriet for Grønland nedsatte arbejdsgruppe vedrørende udarbejdelse af prognoser for uddannelse og beskæftigelse i juli 1974 kunne konkludere: »at det vil være nødvendigt med en særlig indsats, hvis man skal undgå voksende ledighed i Grønland, i modsat fald vil der efter de foretagne beregninger være 3.000 arbejdsløse ufaglærte grønlandere i 1980 og 4.500 i 1985. Det svarer til henholdsvis 15 pct. og knap 20 pct. af den samlede grønlandske arbejdsstyrke og næsten 30 pct. af de ufaglærte både i 1980 og i 1985.« Så betyder de arbejdsløshedstal, der nu foreligger, at den her skitserede udvikling vil blive endnu værre.

Jeg skal derfor henstille til ministeren for Grønland om at søge at gennemføre en ordning, der går ud på, at der i forbindelse med alle aktiviteter i Grønland omkring udnyttelsen af landets naturlige rigdomme ad lovgivningens vej fastsættes en beskæftigelsesprocent for hjemmehørende grønlandsk arbejdskraft, således at alle firmaer forpligtes til at overholde denne procent, ligesom jeg vil foreslå, at anlægsvirksomhed i Grønland så vidt muligt bringes i takt med en reel udnyttelse af den grønlandske arbejdsstyrke med en mindre skelen til tidsfaktor og prestige.

Dernæst skal jeg komme ind på situationen omkring det grønlandske fiskerierhverv. Indførelsen af en grønlandsk økonomisk zone på 200 sømil pr. 1. januar d. å. er et absolut tiltrængt og positivt resultat, vi hidtil har opnået inden for fiskeripolitikken. Vi hilser derfor også denne 200 sømils økonomiske zone med glæde. Men i den forbindelse kunne jeg godt tænke mig at stille ministeren for Grønland følgende spørgsmål: hvilke muligheder mener

ministeren der ligger inden for denne udvidelse af den grønlandske fiskerigrænse, muligheder, som i dag hidtil ikke har kunnet praktiseres? Med den alvorlige situation, det grønlandske fiskeri befinder sig i, taget i betragtning, er dette positive skridt imidlertid ikke nok, hvis det grønlandske fiskerierhvervs meget alvorlige problemer skal løses på en tilfredsstillende måde.

En 200 sømils økonomisk zone må jeg derfor betegne som det første positive skridt henimod en effektiv beskyttelse af fiskeressourcerne i vore grønlandske farvande. Der er brug for andre skridt. Her tænker jeg på nødvendigheden af at søge gennemført en egentlig, altså eksklusiv, grønlandsk fiskerigrænse inden for den før omtalte økonomiske zone.

Efter torskebestandens stærke decimering i de senere år er alt fiskeri ved Grønland, det være sig dansk eller udenlandsk, i stadig stigende grad begyndt at koncentrere sig omkring de grønlandske rejefelter. Rejeforekomsterne ved Grønland udgør i dag den vigtigste fiskeressource, det grønlandske fiskerierhverv baserer sig på. Det er derfor en uomtvistelig nødvendighed, at det næste skridt inden for den grønlandske fiskeripolitik tages i form af en indførelse af en eksklusiv grønlandsk fiskerigrænse inden for den nylig gennemførte økonomiske zone på 200 sømil.

Jeg har ikke tilstrækkelig ekspertviden til at kunne sige, hvor stor en sådan grønlandsk eksklusiv fiskerigrænse skal være for at virke effektivt, men jeg kan nævne, at siumut i samarbejde med den grønlandske fisker- og fangerorganisation, KNAP, har foranstaltet en underskriftindsamling for en fiskerigrænse på 100 sømil, hvilket ministeren for Grønland ikke kan være uvidende om.

Jeg vil uden i øvrigt at låse mig fast på disse 100 sømil opfordre regeringen til allerede på nuværende tidspunkt at begynde at arbejde for en indførelse af en eksklusiv fiskerigrænse for Grønland. Erfaringerne forud for indførelsen af den økonomiske zone har jo belært os, at det kan tage lang tid, alt for lang tid, fra en sag bliver rejst som et politisk ønske til ideen bliver omsat til virkelighed.

Den grønlandske bygdebefolkning, som i dag udgør ca. 20 pct. af Grønlands samlede befolkning, har ligeledes nogle store problemer, som kræver myndighedernes vågne opmærksomhed. Bygderne er på mange måder ofre for